

забезпечити ріст обсягу продукції, що виготовляється, при цьому підвищувати ефективність виробництва та конкурентоспроможність підприємства.

Таким чином, особливе значення потрібно приділяти постійному вивченню зарубіжного досвіду, проведенню аналізу стану оплати праці на вітчизняних підприємствах та пошуку шляхів її удосконалення в контексті загальних проблем розвитку економіки з використанням зарубіжного досвіду.

Використана література

1. Баранов В. В. Світовий досвід побудови ефективної системи оплати праці на підприємстві / В. В. Баранов // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки: зб. наук. пр. – Кіровоград: КНТУ, 2011. – Вип. 20, ч. 1.

2. Кваша О. С. Світові моделі мотивації праці на підприємствах: уроки для України / О.С. Кваша // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2014.

3. Криворотько І. О. Дослідження зарубіжного досвіду мотивації персоналу для використання в українських умовах / І.О. Криворотько // Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво». – 2013. – № 2.

4. Шелешкова С. В. Заробітна плата як мотиваційна складова продуктивної зайнятості // Україна: аспекти праці, 2006.

УДК 338.27

Христина Бакса – ст. гр. БМм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РИЗИК В АНТИКРИЗОВОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Юрик Н. Є.

Khrystyna Baksa, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

INFORMATION RISK IN CRISIS MANAGEMENT

Scientific supervisor: Ph.D., Associate Professor Yuryk N. Ye.

Виникнення поняття стійкості можна розглядати разом з появою управління та пов'язати з ідеєю рівноваги. Розсудливий керівник завжди признає істину, що сама природа діяльності системи є у взаємозв'язку з людиною та пов'язана з низкою чинників, такими як: випадковість, невизначеність, неповнота інформації, тобто з ризиком.

Ризики та невизначеність виступають невід'ємними факторами антикризового управління. Ризик пов'язується з характером та складністю ситуації, умовами прийняття управлінських рішень і подальшим прогнозуванням результату. Невизначеність розглядатиметься при ситуації, в якій не можливо оцінити ймовірність потенційного результату. Зокрема, управлінські рішення доволі часто приймають в умовах інформаційної невизначеності, витоку конфіденційної інформації або її

викривлення. Часто ситуації може викликати вплив нових факторів, про яких не можливо отримати достовірну інформацію. Дослідження проблем врахування інформаційного ризику під час управління можна спостерігати в працях таких фахівців економіки, інформаційних технологій, як: Н.І. Дорош, В.О. Бондаренко, О.В. Литвиненко та зокрема формуванню якісної інформаційної бази для прийняття антикризових управлінських рішень присвячені праці О.О. Терещенка та В.П. Мартиненка. Швидкий та безупинний розвиток інформаційних технологій обумовлює необхідність приділяти належну увагу гарантуванню інформаційної безпеки, відповідності її стану постійним змінам технологій, що забезпечуватиме зменшення ймовірності настання ризиків, пов'язаних з інформаційними загрозами.

На думку фахівців антикризове управління передбачає два рівні: перший – сукупність профілактичних заходів, щодо недопущення кризової ситуації, другий – систему заходів для виведення підприємства з кризової ситуації. При цьому, на кожного з даних етапів джерела інформаційного ризику, його допустимий рівень та методи зниження (подолання) будуть різними.

Отже, для втілення попереджувальних заходів з метою недопущення кризової ситуації на підприємстві повинна функціонувати система випередження або раннього реагування. Її можна розглядати як складову антикризового фінансового контролінгу з передбаченням можливих загроз та з подальшим прогнозом фінансового стану та оцінкою додаткових факторів успіху. Для цього можна скористатись такими методами, як SWOT-аналіз, кореляційний аналіз та розроблення сценаріїв. Вже на етапі оцінювання фінансового стану виникає інформаційний ризик, оскільки його джерелом стане офіційна документація з випадково чи навмисне викривленою інформацією, що є характерним для підприємств у кризових ситуаціях.

Також, на етапі попередження кризових явищ актуальним буде завдання своєчасного виявлення загроз рейдерства. При цьому індикатором загрози може стати спроби скуповування частини акцій компанії, заперечення акціонерів проти угод компанії, незаплановані перевірки контрольно-наглядовими органами. Методом захисту може стати моніторинг середовища підприємства з метою виявлення неочікуваного інтересу до нього.

Для оцінювання загроз рекомендується використовувати такі чинники: статистику по виявлених інцидентах, тенденції зміни, наявність інформації, яка становить потенційний інтерес, моральність персоналу, наявність альтернатив доступу до інформації.

Ще одним актуальним на даний час чинником інформаційного ризику є електронний бізнес. Основними джерелами якого є: ріст потреби до безпечного та дозволеного доступу більшої кількості людей до інформації підприємства; інтернет надає нові можливості для е-бізнесу, при цьому, потребуючи виконання не досконалих високих стандартів; безпека систем кодування ще недостатньо надійна; збільшення взаємозалежності між партнерами, може викликами зниження інтересів останніх (споживачів, конкурентів, інвесторів, суспільства тощо).

У загальній системі захисту інформації можемо виділити такі напрями:

- законодавчо-нормативне забезпечення (розроблення законодавчих актів, нагляд за виконанням законодавства з боку правоохоронних органів, судовий захист);

– організаційно-технічне забезпечення, недопущення загроз безпеці інформаційного ресурсу (ретельний підбір персоналу, використання не одного, а декількох надійних інформаційних джерел, періодичний внутрішній контроль та аудит, використання інформації про досвід діяльності зарубіжних підприємств, науково-технічні досягнення);

– страхування інформаційних ризиків, що прийнятне для недержавних установ (вид діяльності не дуже розповсюджений в Україні, хоча експерти прогнозують перспективи, що зростатимуть при збільшенні обсягів інформації, якою оперує суспільство).

Отже, з розвитком інформаційних технологій та е-бізнесу зростає ймовірність викривлення інформації, витоку конфіденційної інформації, що може бути використано конкурентами з метою послаблення ринкових позицій підприємства, його поглинання чи незаконного захоплення.

Проблему оцінки та мінімізації ризиків у тому числі і інформаційного можна вирішити лише за допомогою системного підходу до управління ризиками. Проте, варто підмітити, що при процесі захисту від інформаційного ризику важливу роль варто приділити і використанню ефективних систем внутрішніх дій, які повинні бути вчасними та адаптованими до індивідуальних особливостей організації.

Використана література

1. Буряк П. Ю. Формування і надання інформації про фінансові ресурси підприємства // Фінанси України. – 2006.
2. Василенко В. О. Антикризове управління підприємством: Навч. посіб. для студ. вищих навч. закл. – К. : ЦУЛ, 2003.
3. Матвійчук А. Дігностика банкрутства підприємств // Економіка України. – 2007.
4. Терещенко О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві: Монографія. – К. : КНЕУ, 2004.

УДК 330.338

Ірина Віятник – ст. гр. БУМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПОКРАЩЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Науковий керівник: д.е.н., професор Андрушків Б. М.

Iryna Viiatyk, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

IMPROVEMENT OF ENTERPRISE MANAGEMENT PERSONNEL ON THE BASIS OF STAFF POTENTIAL

Scientific supervisor: Dr. Sc., Professor Andrushkiv B.M.

Інноваційний підхід сучасного виробництва, потреба у підвищенні його ефективності в умовах жорсткої конкуренції на ринку праці передбачають необхідність